

ASTRID SVANGREN

”färgen flödig/tusch och akvarell/färgen viktig - själslig/ står mot varandra/drömprojekt/stavliknande/en smutsig styv fläta/står rakt upp/uppspänt syntettyg/likt sommarstugsstygg/smutsigt sunkigt/transparent fadd i färgen/bildar den blommor och fjärilar/dammig prydnad/dessa objekt mot den flytande färgen/pålagd med flödiga stora penseldrag/talar till varandra/själen utslängd - uppspänd - upptryckt på målningen/kroppsliga streck”

Astrid Svangrens fragmentariska utställningstitel fångar essensen i hennes konstnärskap där hon gestaltar skärvor av tankar, känslor och minnen. Detta förtydligas i de nya verken. Här tar Svangren avstamp i funderingar kring talet: ”När jag gjorde dessa målningar tänkte jag mycket på hur man talar; upprepningar, nonsens, stamning, en nervös hysterisk svada. Jag har velat få en ”otakt” i dem, något skevt men som ändå är exakt.”

I Svangrens tidigare verk har detaljerat tecknade kvinnofigurer haft en framträdande roll. De svävade i drömlika, abstrakta landskap, ofta mot en bakgrund av mörklila eller transparent plexiglas. Men Svangrens kännetecknande kvinnofigurer och traditionellt kvinnliga attribut som kläder, flätat hår och accessoarer har i denna utställning uppgått i mer abstrakta, nonfigurativa former. Denna förändring öppnar upp för nya tolkningar av hennes konst. Element som även tidigare har varit närvarande, men som fallit i skymundan för flickfigurerna, får nu träda fram. Svangren intresserar sig för materialen hon använder. Hennes färger är inte enbart akryl, akvarell och tusch. En av spegelmålningarna har exempelvis blivit exponerad för tejp och cellofan och ristningar med kniv och sandpapper. Materialens transparenta natur gör att de vid första anblicken knappt är märkbara. Men snart anas en struktur som bryter betraktarens reflektion i spegelbilden. Det är en minimalistisk abstrakt expressionism där Svangren strävar efter att utvidga begreppet ”måleri”. Hennes brutala behandling av spegelytan skärskådar spegelbilden för att se vad som finns bakom den. Ristningarna tränger dock aldrig in i det reflekterade rummet. Spegelytan håller orubbligt och envist ihop.

Astrid Svangrens målningar utstrålar en råhet som för tankarna till ett intuitivt och actionfyllt skapande i likhet med de amerikanska abstrakta expressionisterna. Hon beskriver sina målningar som fysiska kroppar: ”Jag har velat att de på något sätt ska kännas själsliga, mänskliga, kroppsliga, att de bär ett avtryck av någon slags beaktelse eller kanske fysisk aktivitet”. Utöver utvecklingen av de expressionistiska inslagen i sitt konstnärskap har Svangren även utvidgat sitt förhållningssätt till rummet. Målningarna och installationerna är större än tidigare. Som betraktare träder man in i verkens drömlika tillstånd när man möter den nästan fem meter breda svarta MDF-målningen som är 2,5 m hög och inramad av krispig, rosa bubbelplast. Plastens mjuka former och varma färg skyddar målningen och ger den en beklädnad. Den kan även betraktas som en förlängning av verket där den sipprar ut på gallerigolvet. Det lilla bordet som vilar på plasten är möjligtvis en samlad form av målningens egenskaper. Inuti lådorna är målningen slutet, kontrollerad och osynlig, men den violetta färgen vittnar om innehållet. Bordet är gjort i shakerstil, en föregångare till funktionalismen sprungen ur den puritanska religiösa gruppen Shakers vars funktionella och icke-dekorativa möbeldesign fick stort genomslag även utanför deras slutna samhällen. Svangrens kaotiska bildspråk kompletteras av det stramt utformade bordet. Hela installationen finns varsamt återspeglad i den högblanka, svartmålade väggen på den motsatta sidan av rummet.

Utställningens tre spegelmålningar är placerade så att de reflekterar varandra. Det uppstår speglingar av speglingar där den sanna bilden är flyktig. Ständiga upprepningar, omtagningar och återspeglningar i Astrid Svangrens verk är en jakt efter verkligheten som finns i många versioner, förklädnader och rumsligheter. I en strävan att försöka nå den uppstår konsten och existerar mellan oss själva och verkligheten.